

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux og L. Van den Broeck, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1) — biometriske pas, der indeholder digitale fingeraftryk — manglende udstedelse af sådanne pas inden for de i henhold til de i nævnte forordning fastsatte frister

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder, idet det ikke inden for den fastsatte frist, fastsat i henhold til denne forordnings artikel 6, har anvendt de tekniske specifikationer for udstedelsen af biometriske pas, der indeholder digitale fingeraftryk.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 156 af 1.6.2013.

Sag anlagt den 10. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-653/13)

(2014/C 93/30)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, ved ikke at have vedtaget alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde Den Europæiske Unions Domstols dom af 4. marts 2010 i sag C-297/08, hvori det blev fastslået, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (¹), da den ikke for regionen Campanien traf alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald blev nyttiggjort eller bortskaffet, uden at menneskers sundhed blev bragt i fare og uden skade for miljøet, og navnlig ikke havde oprettet et tilstrækkeligt og integreret net af bortskaffelsesfaciliteter.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en dagbøde på 256 819,20 EUR (dvs. 85 606,40 EUR pr. dag

for hver kategori af anlæg), minus en eventuel nedsættelse som følge af den foreslåede nedtrapningsformel fra dagen for domsafsigelsen i nærværende sag, indtil den dag, hvor dommen i sag C-297/08 opfyldes.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb, som fastsættes ved at multiplicere det daglige beløb på 28 089,60 EUR med antallet af dage for tilstedeværelsen af overtrædelsen fra afsigelsen af dommen i sag C-297/08 indtil den dato, hvor der afsiges dom i nærværende sag.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Italien har ikke vedtaget alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde Domstolens dom i sag C-297/08. Den foreslåede sanktion (dagbøder og et fast beløb) er tilpasset overtrædelsens karakter og varighed samt tager hensyn til nødvendigheden af at sikre en tilstrækkelig afskrækkende virkning for at undgå gentagelser.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5.4.2006 om affald (EUT L 11, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugal) den 16. december 2013 — Estado português mod Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, under likvidation

(Sag C-667/13)

(2014/C 93/31)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Comércio de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Estado português

Sagsøgt: Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, under likvidation

Præjudicielle spørgsmål

1) Er afgørelsen (¹) behæftet med en begrundelsesmangel

a) idet den ikke anfører årsagen til, at den garanti, der er stillet af den portugisiske stat, påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne?

b) idet den ikke afklarer årsagen til, at den støtte, der er ydet som garanti — en støtte, som først blev anset for omfattet af artikel 107, stk. 3, TEUF — senere blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet?